

- © Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de către Curtea Constituțională a Republicii Moldova în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.
- © The present text and the authorisation to republish it were granted by the Constitutional Court of the Republic of Moldova for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.
- © La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées sous l'autorité de la Cour Constitutionnelle de la République de Moldova à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

Kaynar și alții v. Turcia - [21104/06](#), [51103/06](#) și [18809/07](#)

Hotărârea din 7.5.2019 [Secția a II-a]

Articolul 41

Satisfacție echitabilă

Drept național care oferă posibilitatea unei reparații corespunzătoare după ce Curtea a constatat o încălcare a articolului 1 din Protocolul nr. 1: *radiere de pe rol*

Articolul 37

Articolul 37-1

Radierea cererii de pe rol

Drept național care oferă posibilitatea unei reparații corespunzătoare după ce Curtea a constatat o încălcare a articolului 1 din Protocolul nr.1: *radiere de pe rol*

În fapt – O suprafață de teren pe care reclamanții au achiziționat-o recent a fost înregistrată pe numele Trezoreriei, ca urmare a unei revizuri cadastrale. Ulterior, reclamanții au intentat acțiuni în revendicarea dreptului de proprietate în baza uzucapiunii. După ce hotărârea inițială în favoarea reclamanților a fost casată, tribunalul cadastral a efectuat verificările omise anterior, astfel încât soluția inițială a litigiului a fost confirmată. Totuși, în iulie 2004, a intrat în vigoare o nouă lege care a exclus din domeniul uzucapiunii tipul de teren în discuție. Tribunalul a aplicat în mod retroactiv această lege, iar cererile reclamanților au fost respinse.

Ordonanța președințială nr. 809, care a intrat în vigoare pe 8 martie 2019, a extins mandatul comisiei de compensare, creată în ianuarie 2013, pentru cauzele în care Curtea a constatat o încălcare a articolului 1 din Protocolul nr.1, dar nu s-a pronunțat în privința capetelor de cerere privind satisfacția echitabilă în baza articolului 41 din Convenție sau nu a decis să rezerve problema.

În drept – Articolul 1 din Protocolul nr. 1: Ca urmare a examinării cazului, s-a constatat că ar fi fost îndeplinite toate condițiile uzucapiunii dacă aceasta nu ar fi fost exclusă de noua legislație în timp ce procedurile erau pendinte. Așadar, reclamanții aveau o așteptare legitimă care putea fi considerată un „bun” (a se vedea în sens contrar, cu referire la aceeași legislație, *Dimopoulos v. Turcia*, [37766/05](#), 2 aprilie 2019, [Nota informativă 228](#)).

Privarea de proprietatea pretinsă de către reclamanți era legală, însă, în lipsa unei compensații, aceștia au suportat o sarcină personală excesivă.

Concluzie: încălcare (unanimitate).

Articolul 41:

(a) Prejudiciu material

Autoritățile naționale, care dispuneau de mijloace juridice și tehnice corespunzătoare, erau, fără îndoială, cele mai potrivite să evalueze orice prejudiciu pretins și să ofere o redresare. Ca în cazul de față, atunci

când trebuia să se stabilească valoarea reală a bunurilor imobile, la o anumită dată, într-un stat contractant, o asemenea evaluare era aproape imposibilă, în mod obiectiv, pentru Curte, de vreme ce era foarte strâns legată de contextul național sau chiar de cel local. Noul mandat al comisiei de compensare a consolidat aspectul subsidiar al mecanismului de protecție a drepturilor omului instituit de Convenție. De asemenea, aceasta era aptă să faciliteze sarcinile Curții și ale Comitetului de Miniștri în baza articolelor 41 și 46.

În jurisprudența sa anterioară, Curtea a constatat că comisia de compensare a oferit un nou remediu național adecvat pe care reclamanții trebuiau să-l epuizeze în prealabil. În acest caz, s-a considerat că recursul la comisia de compensare în termen de o lună de la notificarea hotărârii sale definitive a reprezentat un mijloc adecvat în vederea obținerii unei redresări pentru o încălcare constatată a articolului 3 din Protocolul nr.1. În consecință și de vreme ce nu existau circumstanțe speciale legate de respectarea drepturilor omului care să-i pretindă Curții continuarea examinării cererii, ea nu a trebuit să se pronunțe cu privire la capetele de cerere referitoare la prejudiciul material. Această concluzie nu a exclus posibilitatea reintroducerii pe rolul Curții a acestor plângeri dacă era necesar..

(b) Prejudiciu moral

De asemenea, ordonanța președințială din martie 2019 i-a permis comisiei de compensare să acorde reparații în baza prejudiciului moral suferit. Prin urmare, Curtea nu a trebuit să examineze nici acest aspect..

Concluzie: radiere de pe rol (unanimitate).

Curtea a constatat, în continuare, o încălcare a articolului 6 § 1 din cauza duratei procedurilor; în baza articolului 41, aceasta a acordat 5,000 EUR pentru prejudiciul moral corespunzător.

(A se vedea, de asemenea, *Turgut și alții v. Turcia* (dec.), [4860/09](#), 26 martie 2013, [Nota informativă 161](#); *Demiroğlu v. Turcia* (dec.), [56125/10](#), 4 iunie 2013, [Nota informativă 164](#); și *Yıldız și Yanak v. Turcia* (dec.), [44013/07](#), 27 mai 2014, [Nota informativă 175](#))